

Čas osudem propletený příběhy do pavučiny polapený ty co jsou u krytý v nás proč se ptáš, na co odpověď znáš Jako Šípková Růženka ve snu si spřádá myšlenky v obrazech, do slov je skládá taje mství v sobě, o tobě, která jsou tam kde v poslední vteřině ticha, pohledy z očí do očí tomu, kdo nedýchá, se stýská, po duši Vždyť jako Šípková Růženka... ..světlo světla nespatri Do poslední vteřiny ticha, pohledy... ..když duše má najevo ti dá že sáhla si mi, na dno srdce, a já šáhnul jsem ti, na to tvoje, a já šáhnul jsem ti na dno srdce a ty sáhla si mi na to moje, nosíme v sobě uprostřed srdce, tíhu vlastního stínu Vždyť jako Šípková Růženka... ..světlo světa nespatri Do poslední vteřiny ticha, pohledy... ..když duše tvá najevo mi dá že uprostřed nás, vždyť ty víš, co jsem zač, tak neplakej, já to znal